

8
963

Amorab.

Discription

ad

Ms

T. 0.246.

DE DISCRIMINE
LEGIS ET EVANGE-
lij Propositiones, de quibus,
Deo iuuante, disputa-
bit Vir Nobilis
GEORGIUS VENETVS PRVTENVS,

Die 19. Septembris.

VVITEBERGÆ.

Ex Officina Iohannis Lufft.

1550.

DE DISCRIMINE
LEGIS ET EVANGELII
in Propositionibus de quibus
Dei iudicium est
de Veritate
CUDORUM VERTIS REVERTENS

VITBERGAE

Ex Officina Johannis I. III.

1771

100

DE DISCRIMINE
LEGIS ET EVANGELII
Propositiones.

Initio in narratione
Iohannis, discrimen
Legis & Euangelij
proponitur, cum di-
citur, Lex per Moys-
sen data est, Gratia & ueritas per
Iesum Christum facta est. Et
apud Paulum, Nunc sine lege
iusticia Dei manifestata est.

Ac necesse est, semper in cons-
pectu esse hoc insigne discrimē,
quo extincto tenebræ sunt hor-
rendæ, ut sepe etiam in ea parte
generis humani accidit, quæ no-
minatur Ecclesia, ut apud Pharis-
seos & Papistas.

Et cognitio huius discriminis,
reuera ad fundamentum perti-
net de

tinet, de quo Paulus inquit, Fundamentum aliud ponere nemo potest, præter id quod positum est, quod est Iesus Christus.

4 Manifestum est aliud esse doctrinam precipientem & condemnantem, Aliud promissionem offerentem remissionem peccatorum, imputationem iusticiæ, spiritum S. & uitam æternam propter filium dei Mediatorem, non propter ulla nostra merita.

5 Sint igitur initio notæ definitiones. Lex dei est doctrina a deo tradita, precipiens quales nos esse, et quæ facere et omittere oporteat, & promittens bona præstantibus integram obedientiam, & condemnans omnes non præstantes integram obedientiam, hoc est, adfirmans uere irasci deum omnibus non præstantibus integram

integram obedientiã iuxta hoc
dictum. Maledictus qui non per
manet in omnibus, quæ scripta
sunt in libro legis.

Habet Lex promissiones, sed
non gratuitas, uerum postulan-
tes integram obedientiam. 6

Sed promissio Euangelij pro-
pria, est promissio in qua prop-
ter filium dei Mediatorem, offe-
runtur gratis, non propter nos-
tra merita, remissio peccatorũ,
donatio spiritus sancti, imputa-
tio iusticiæ, & hæreditas iusticiæ
et uitæ æternæ, omnibus qui in
Filium dei credunt. 7

Ideo in Iohanne scriptum est,
Lex per Moisen data est, q. d.
Alia uox est lex & aliæ res, quæ
per Moisen institutæ sunt, per
quem hæc politia et hi Ritus in-
stituti sunt, quæ omnia sunt um-
bra 8

a iij brae

bræ aliarum æternarum rerum,
Nondum sunt illa summa bona,
que per Messiam exhibebuntur,
Sed gratia, id est, remissio pecca-
torum gratuita et imputatio ius-
titiæ, & ueritas, id est, uera &
æterna lux in mentibus, & agni-
tio Dei, et uera ac æterna iusticia
& uita adferuntur per hunc Je-
sum natum ex uirgine, qui est
Messias, de quo promissiones
traditæ patribus concionatæ
sunt. Sicut & Petrus omnium
prophetarum consentientē uo-
cem esse dixit. Huic omnes pro-
phetæ testimonium perhibent,
remissionem peccatorum acci-
pere per nomen eius, omnes qui
credunt in eum.

9 Duæ sunt illustres differen-
tiæ, promissionum legalium &
promissionis quæ est Euangelij
propria

propria, Scilicet expressa mentio
Redemptoris & particula ex-
clusiua Gratis.

Mirando temperamento iu- 10
sticiæ et misericordiæ, tolluntur
peccatum & æterna ira, Recipia-
mur n. immensa misericordia,
propter Filium deprecantē pro
nobis. Sed tamen uoluit deus
Legem suam non esse irritam,
uoluit iusticiæ suæ satisfieri, &
solui pœnam per aliquem in ge-
nere humano. Ita in Filium effus-
sa est ingens ira, cuius magnitu-
dinem nulla creatura uel intelli-
git, uel sustinere posset.

Pro hoc ingenti amore tuo 11
erga nos, & pro tua passione, ti-
bi fili dei domine Ihesu Christe,
crucifixe pro nobis & resuscitate,
gratias agimus ardentibus
a iij pectos

pectoribus, & te oramus, ut pro nobis intercedas apud æternum patrem, & nos Spiritu sancto accendas, ut tua beneficia intelligamus et grati celebremus.

12

Itaque quod ad nostra merita attinet, gratis tolluntur peccatum & ira æterna, non propter ulla nostra merita, sed simul in tueamur Filium dei, qui poenam pro nobis persoluit, Sicut propheta inquit. Quia ponet animam suam hostiam pro peccato. Et ipse inquit. Matthei xx. uenit filius hominis ut det animam suam, λύτρον pro multis etc.

13

Impius error est, fingere tres fuisse leges, Primam naturæ, Secundam Mosaicam, Tertiam Euangelicam, Et saluatos esse homines

mines in singulis, propter opera
legis.

Impie & Latomus Louani- 14
ensis theologus scripsit, non ali-
am fuisse noticiam Dei in Abra-
ham, quam qualis in Cicerone
aut Xenophonte fuit, cum Filius
dei expresse dicat, Abraham ex-
petiuit uidere diem meum. Ag-
nouit igitur Abraham Media-
torem, ostensum in promissio-
ne.

Nec Patres nec alij ullo tem- 15
pore, acceperunt remissionem
peccatorum propter sua opera,
nec fuerunt iusti, nec hæredes ui-
tæ æternæ, operibus legis, Sed
propter Filium dei gratis fide,
acceperunt hæc beneficia Re-
demptoris.

Etsi ceremoniæ alijs tempori 16
bus aliæ fuerunt, tamen leges
a 5 mo

morales eadem sunt in omni
æternitate, quia sunt ipsa sapien-
tia Dei, & rectitudo uoluntatis in
Deo immota, sicut semper ea-
dem est noticia numerorum. Et
ea pars legis, quæ dicitur mora-
lis, precipua est. Ceremoniæ &
politiciæ leges fuerunt signa &
exercitia certi temporis, sed neq;
morales neq; aliæ leges tollebat
peccatum.

17 Et lex moralis natura nota
est, ac simul uoce diuina statim
initio patrib. repetita, quia in hac
caligine mentis humanæ, etiam
naturales noticiæ sunt obscurio-
res. Ideo et uocem suam addidit
deus, ut in illa ipsa legis doctrina
retraheret uagabundas mentes,
ad ueri dei agnitionem & inuo-
cationem.

8 Norunt utcunq; legem mora-
lem

lem Socrates, Xenophon et simi-
les. Sed tamen a uero Deo aber-
rant, ut Euripides inquit, Inuoco
te deus, quidquid es, siue hoc cœ-
lum, siue mens, quæ uehitur in
hac mole. Lex igitur & uoce Dei
edita est, ut ad hunc uerum Deū
nos retrahat, qui se in Ecclesia da-
ta promissione de Mediatore pa-
tescit. Sicut inquit, Ego sum Do-
minus deus tuus, qui te eduxi ex
Ægypto. Testimonium & uer-
bum proponit, quo discernit ue-
rum deum a commenticijs nu-
minibus.

Et tamen, semper manet uera
Regula, Ex operibus legis non iu-
stificabitur omnis caro coram
Deo.

Statim autem post lapsum &
promissio gratiæ edita est, qua
uere colligitur, & distinguitur
deinde

19

20

deinde Ecclesia dei a ceteris gen-
tibus, Adam et Heua audientes
promissionē de uēturo Semine,
de quo dictum est, Semen mulie-
ris conteret caput serpentis, sen-
tiebant se uiuificari ex morte, &
credebant se iam recipi & rursus
placere Deo propter uenturum
Semen. Hac fide gratis propter
hunc uenturū Victore, erant iu-
sti et heredes uitæ æternæ, non
propter legem, quia utrunq; per-
spicue norant, se non fuisse reuis-
cturos ex pauoribus et morte,
cum accusarentur a deo, si non
audiuissent promissionem. Et uis-
debant deinde in sua natura des-
tructam esse harmoniam cordis
et legis,

21

Hanc horrendam destructio-
nem, quia magis intelligebant,
quam nos, adfiduis lacrymis de-
plora

plorabant, et sciebant se non esse
iustos sua dignitate aut suis me-
ritis.

Imo et antea didicerunt, se sa- 22
pientia legis tantum condemna-
ri, priusquā edita esset promissio.
Necesse n. fuit eos sic ratiocinari.
Iusticię est abijcere inobediētes,
Deus est immutabiliter iustus. A-
bijiemur igitur immutabiliter.

Huius argumēti solutionem, 23
nullius creaturę sapientia cerne-
bat. Sed Filius dei poenam in sese
deriuans, ut iusticię diuinę satis
fieret, huius argumenti solutionē
ostendit.

Sic et postea edita promissio- 24
ne, se sustentabant contra sapien-
tiā legis, quę conscientię uulnera
subinde rescindebat.

Igitur postquā recepti sunt A-
dam & Heua, semper hic coetus
deinceps

deinceps certo fuit, est et erit Ec-
clesia dei, in qua sonat non sola
uox legis, Sed etiam promissio
gratiæ propter Filium dei, recte
intellecta, id est, ubi fundamentū
incorruptū retinetur, hoc est, ubi
retinentur omnes articuli fidei,
& usus Sacramentorum, sicut
fuerunt instituta.

26

Usus igitur legis præcipuus
est, in toto genere humano ostē-
dere, iudicare & damnare pecca-
ta, & damnare reos peccati. Et ut
Paulus inquit. Aculeus mortis
peccatum est, potentia peccati
Lex est.

27

Quia lex est iudiciū Dei ira-
scētis peccato, et punientis reos
peccati. Et ut Paulus inquit, Per
legem peccatum fit excellenter
peccatum, id est, rea natura op-
primitur hoc iudicio, ut sentiat
horrendam

horrendam iram Dei aduersus
peccatum.

28
Etsi autem multi diu securi
uiuunt, sine sensu iræ Dei, ut &
Paulus inquit. Ego aliquando
sine lege uixi, tamen tandem etiam
prophani hoc iudicium sentiunt,
ac ruunt in æternas poenas,
qui non conuertuntur nec
seruantur agnitione filij Dei.

29
Vult autem Deus maxime in
Ecclesia, in hac uita intelligi iram
aduersus peccatū, sicut dicitur. Iu-
diciū a domo Dei incipit. Ideo et
semper uult audiri uocē arguen-
tem peccata, Et insania est ima-
ginari peccata in Ecclesia non ac-
cusari lege Dei, et non proponen-
dam esse in Ecclesia uocē Legis,
ostendentem iram Dei.

30
Sed tamen et liberatio a lege
et ut Paulus inquit, a maledicti-
one Lea

one Legis, cognoscenda est. Hęc liberatio proponitur in Euangelio, ut Paulus inquit. Christus uos redemit a maledictione Legis, factus pro uobis maledictũ. Obseruandum est autem in uerbo Redemptionis comprehendendi, & liberationem et compensationem.

31 Ita liberamur a iudicio & maledictione Legis, cum credimus nobis certo propter Filium dei, donari remissionem peccatorum, imputationem iusticię, spiritum Sanctum, et uitam æternã, gratis, non propter dignitatem nostram.

32 Longe aliter fit hęc liberatio, a Lege et iudicio Dei, quam abrogatio legis de Nummo ferreo, facta est Spartę ubi lex ipsa mortua est, spernentibus eam ciuibus. Sed

Sed lex moralis est iudicium 32
Dei, quod non mutatur, nisi fide
Filium dei adprehendentibus.
Vt Iohannis in. dicitur. Qui cre
dit in eum non iudicatur.

Et quanq̄ herent in reconcis
liato, multa peccata, et magnæ
sordes, tamen persona iusta est,
propter filium Dei, sola fide, id
est, per misericordiam donata re
missione peccatorum, & impus
tata iusticia, propter filium Dei,
non est iusta propter legem, aut
nostram dignitatem, Sicut Psal
mus inquit. Non iustificabitur
in conspectu tuo omnis uiuens.
Ac de talibus credentibus dici
tur. Non estis sub lege, sed sub
gratia.

Sic hi liberati sunt, a maledis
ctione Legis. Et tamen manet
hæc lucta assidua, Agnoscitur
b herens 34

herens in nobis peccatum, et fide apprehenditur liberatio & consolatio.

35 Hac fide sustentante corda in uero agone Spiritus Sanctus uere accendit nouam lucem, uitam et obedientiam, Sicut dictum est. Effundam super domum Dauid Spiritum gratiae et precum.

36 Condonatur ergo praesens immundities cum uincit fides, non cum regnat peccatum, id est, non cum cedit fides tentationi contra conscientiam, ut cum Heua uel Aharon cesserunt tentationi ruzentes contra conscientiam.

37 Tales excutiunt et contristant Spiritum sanctum, & fidem que est fiducia misericordiae amittunt.

38 Manifestum est n. discerni in Paulo regnans peccatum, & non regnans. Non

Non igitur intelligēda est li- 39
bertas, licentia uiolandi legem
Dei contra conscientiam.

Sed libertas est in retinente 40
Spiritus Sanctum, et fide uin-
cente tentationē. Hæc sunt cer-
tamina magna piorum, in quib-
us crescit fides uictrix Diaboli.
Et Filius dei sic declarat suam po-
tentiam, adiuuans nos, ut destru-
at opera diaboli. Sic uincit in
Ioseph repugnante illecebris
adulteræ, In Iob repugnante de-
sperationi etc.

Est autem deinde et hic usus 41
legis in reconciliato. Manet or-
do sempiternus, ut creatura obe-
diat Creatori. Et ostendit Lex,
quæ opera & qui cultus deo
placeant. Oportet autem et ope-
ra sanctorum regi expresso uer-
bo Dei, iuxta illud, Lucerna pedi-
bus meis uerbū tuū. b ij Nec

Nec licet ulli creaturæ institue
 re cultus Dei, sicut scriptum est.
 Frustra colunt me mandatis ho-
 minum. Et hi cultus, quos Deus
 tradidit, sine corruptelis, uigilan-
 ter, et pie retinendi sunt, Semper
 in mundo, exemplis patrum ma-
 le intellectis, impij abusi sunt, &
 paulatim κακοζηλία addidit plura
 idola, ut cum primi patres recte
 sacrificassent, postea Chaldei &
 alij finxerunt hæc opera mereri
 remissionem peccatorum. Et ad-
 finxerunt abominandos errores,
 hunc ignem sumptum ab igne
 patrum accenso diuinitus, esse
 numē, esse deum ipsum. Deinde
 hunc ignem publice circumfe-
 rentes adorauerunt. Postea alij
 alia numina, & alios cultus hor-
 renda audacia finxerunt.

Hæc

Hæc cum acciderint antea cū 43
sapientia, disciplina, doctrinæ
studia, & aliæ uirtutes maiores
essent, & cum Ecclesia tantos
monitores haberet, Sem, Abra-
ham, et deinceps multos, non co-
gitemus nihil irrepsisse uiciorum
in Ecclesiam, in hac infirma et de-
lira mundi senecta, & in tantis
gentium dissipationibus, et con-
fusionibus, et neglectione doctri-
næ et discipline.

Imo cito obscurata est doctri- 44
na, de iusticia fidei, ut ostendunt
Origenis & aliorum scripta, &
nati sunt Monachi, quorum ex-
emplis confirmata est persuasio,
mereri homines remissionem
peccatorū operibus, et quidem
non mandatis a Deo.

Postea ministerium Euange- 45
lij ab Episcopis conuersum est in
b iij Regnum

Regnū, et neruus additus, Mis-
sa papistica, et multiplex depra-
uatio cœnæ Domini omnium pio-
rum lacrymis deploranda.

46 Et caligo Ethnica secuta est,
fuit ignotum discrimen Legis,
& Euangelij, Confirmata est per
suasio, mereri homines remissio-
nem peccatorum, et iustos esse
proprijs operibus. Deinde addi-
tum est, Cum nemo sciat quan-
do satis operum habeat, manen-
dum esse in dubitatione, nec fide
uincendam esse dubitationem.

47 Hæc dubitatio prohibet con-
spici beneficia Mediatoris, &
consolationē firmam consciētij
eripit, et prorsus corrumpit uer-
ram inuocationem. Non n. po-
test mens accedere ad Deum, pe-
tere et expectare bona, nisi fide
aliquo modo acquiescere incepe-
rit, et se quasi duci statuat a Mes-

diatore Filio dei, sicut inquit Paulus, Per hunc habemus accessum fide etc.

Et tamen decretum Synodi Tridentinæ iubet manere in dubitatione. Et postea in Synodo Bononiensi decreta facta sunt, quorū manifestior est impietas, quæ adfirmant satisfactiones ut ipsi uocant, Canonicas necessarias esse. Item in circumgestatione panis, faciendam esse adorationem etc. 48

Et sicut apud Ethnicos multa numina excogitata sunt, ita peruasit in Ecclesiam inuocatio hominū, qui ex hac uita discesserunt, cum horrendum cogitatu sit, compellare homines absentes quasi motus cordiū inspiciant, quod solius est omnipotentis nature, et expresse dictū sit, Dominum deū tuū adorabis. Omnia 49

51

Omnino necessaria est cura
singulis hominibus, querere ue-
ram Ecclesiam dei, & ei se adiun-
gere, et in ea audire doctrinam
a Deo traditam, & cum huius
ueræ Ecclesie inuocatione et con-
fessione coniungere suam inuo-
cationem & confessionem, Sicut
Dauid inquit Psalmo 26. Vnū
petij a domino, hoc requiro, ut
habitent a domo domini omni-
bus diebus uite meæ. Et Psal. 83.
Beati qui habitant in domo tua
Domine. Et Psalmo 91. Planta-
ti in domo domini, in atrijs do-
mus Dei nostri florebut.

52

Et cum uelit Deus, filium ag-
nosci, et exaudiri in toto genere
humano, uult et Ecclesiam con-
spici, & cœtum uisibilem esse.
Estq; uera dei Ecclesia, cœtus uis-
ibilis, retinens fundamentum,
id est, doctrinam Euangelij

incorruptã, iuxta omnes articu-
los fidei, præcepta, promissiones,
legitimum usum Sacramentorũ
et reuerentiam ministerio debi-
tam, nec defendens idola.

Nec alibi sunt electi nisi in
hoc cœtu uocatorum, iuxta illud.
Quos elegit, hos et uocauit.
Nec libertas illa pia est quam sibi
multi sumunt, qui more Acade-
micorum uagantur, et contradi-
cunt omnibus, & nullius Eccle-
siæ ciues esse uolunt, de quibus
dicitur. Qui non colligit me-
cum, dispergit.

Et Filius dei in agone precas-
tur æternum patrem, ut faciat
ut unum simus in Deo. Adiun-
gamus igitur nos ad ueram Ec-
clesiam, ubicunq; sumus, uotis &
confessione. Quare confiteor me
amplecti, consensũ catholicæ Ec-

b 5 clesix

53

54

clesiæ dei expressum in confessio-
ne, quam hæc Ecclesia exhibuit,
Imperatori Carolo Augustæ
Anno 1530. et in societate eorū,
qui hanc doctrinæ uocem am-
plectuntur, Verum Deum, fidus-
cia Filij dei domini nostri Iesu
Christi inuoco.

54

Cum dicitur apud Zachari-
am, Effundam super domum
Dauid, et super habitatores Ieru-
salem, spiritum gratiæ & precū,
discernitur carcer legis, a libera-
tione donata per Redemptorē
filium Dei. Lex ministerium est
horrendæ iræ Dei, & in hac in-
genti consternatione et fuga cō-
ticescit inuocatio. Sed cum uoce
Euangelij annunciatur remissio
peccatorū, Spiritu gratiæ uiuifis-
cantur corda, agnoscunt gratiā,
id est, misericordiam Dei, prop-
ter Res

ter Redemptorem promissum,
et se recipi credunt. Et cum hac
fide, Spiritus sanctus accendit
ueram inuocationē, quæ fit tan-
tum in uera Ecclesia.

Nam Ethnici, Turci et similes, 55
etiãsi adfirmant se inuocare
uerum Deum, illud uidelicet nus-
men, quod condidit celum et ter-
ram, tamen a uero Deo aberrant
quia negant esse æternū Patrē,
& Filium imaginem, de æterni
patris essentia genitam, et Spiritū
sanctum ab æterno patre
& filio procedentem.

Non igitur adorant uerum 56
Deum, sed sculpunt sibi ipsis si-
mulacrū in sua cogitatione,
quod compellant, fingentes
aliquid esse Deum, quod non
est deus.

Alij

58

Alij postea alia multa simu-
lacro sculpunt, ut Athenienses in
bello Xerxis sacrificabant Bo-
reæ, tanq̄ ueteri adfini propter
Orithyã, et petebant ut classem
Xerxis suo flatu pelleret. Talis est
inuocatio compellantium homi-
nes absentes.

59

Deinde accedunt Ethnici ad
illud numen, sine promissioni-
bus, sine Mediatore, cum perpe-
tua dubitatione. Ita mediatorem
nunc quoq̄ remouent, qui iu-
bent manere in dubitatione, aut
qui fiducia sui sacrificij, aut alio-
rum priorum operum ad
Deum accedunt.

60

At cū uera Inuocatione coniū-
ctæ sunt ceteræ uirtutes, Dilectio,
bonum propositum, Spes, Patien-
tia, et aliæ, Ita cum Spiritus
sanctus, corda fide uiuificat, si-
mul

mul inchoat in hac consolatio-
ne, interiore obedientiã, quod
uoce legis nequaquã effici potuit.

Sed hæc obedientia nondum
est perfecta Legis impletio, quia
uerissimum est, peccatum in na-
tura humana reliquum in hac
uita, etsi mortificari cepit, tamen
nondum prorsus mortuum esse.
Tegitur autem a filio Dei qui est
umbraculum, et liberauit creden-
tes a maledictione legis.

61

Philosophica imaginatio est,
Heroicis donis infusis, propterea
hominem iustum esse, sicut &
Cicero inquit, Nullam existere
uirtutem magnam sine adflatu
diuino. Et quidem Ethnicis illæ
ipsæ Heroicæ uirtutes, ut Achil-
lis & Alexandri fortitudo, illu-
stria testimonia de Deo fuerunt.
Sed in Ecclesia necesse est, dici de
remissio

62

remissione peccatorum, de imputatione iusticiæ propter filiū Dei, & de fide, id est, fiducia misericordiæ intuente filium Dei, qua liberamur a maledictione legis, ab ira Dei, & a morte æterna. Sicut Paulus inquit, iustificati fide pacem habemus.

62 Quancūq; igitur inchoata est obedientia, tamen in hac mortali uita, persona iusta est, id est, accepta deo ad uitam æternā, immensa misericordia propter Mediatorem sola fide, non propter propriam dignitatem. Et in tali persona, prelucente fide, placet obedientia, et fit cultus Dei, propter Mediatore, et habet premia in hac uita, & post hanc uitam. Sicut Petrus inquit, offerte hostias Spirituales acceptas Deo, per Iesum Christum.

Alius

63
Alius usus est Legis Politicus
cohercens externa mēbra in om-
nibus hominibus, etiam non
renatis. Sed etiam hanc mutilam
libertatem sepissime horribiliter
uincunt flammæ prauorum ad-
fectuum, et Diaboli hanc miser-
rimam naturam, odio Dei omni-
bus contumelijs adficiētes, Sed
aduersus hæc ingentia mala, filii
us Dei reconciliatis et eum inuo-
cantibus, uult opem ferre, et con-
terere caput Serpentis, & iubet
petere auxilium, et adfirmat uere
placere Deo, hanc petitionē, nec
irritam esse, iuxta illud. Quanto
magis Pater uester celestis dabit
Spiritus sanctū petentibus. Ta-
les promissiones intueamur, &
nos ad petendum auxilium, con-
tra seuiſſimum hostem, et contra
infirmitatem nostram exusci-
temus θεῶν Δόξαν.

63
Aliter est legi potius
collocans eximiam in omni
ribus hominibus, etiam non
tenetis. Et tamen hanc in omni
libertate spiritus hanc in omni
natura hanc in omni potestate
sedunt et dicitur hanc in omni
rimam naturam, etiam in omni
bus conditionibus hanc in omni
adventu hanc in omni hanc in omni
us. Et dicitur hanc in omni hanc in omni
capitulis hanc in omni hanc in omni
tenetis hanc in omni hanc in omni
potestate hanc in omni hanc in omni
partem hanc in omni hanc in omni
naturam hanc in omni hanc in omni
magis hanc in omni hanc in omni
spiritum hanc in omni hanc in omni
les hanc in omni hanc in omni
nos ad potestatem hanc in omni
ex hanc in omni hanc in omni
hanc in omni hanc in omni
tenetis hanc in omni hanc in omni

AB 101963 (1)

ULB Halle

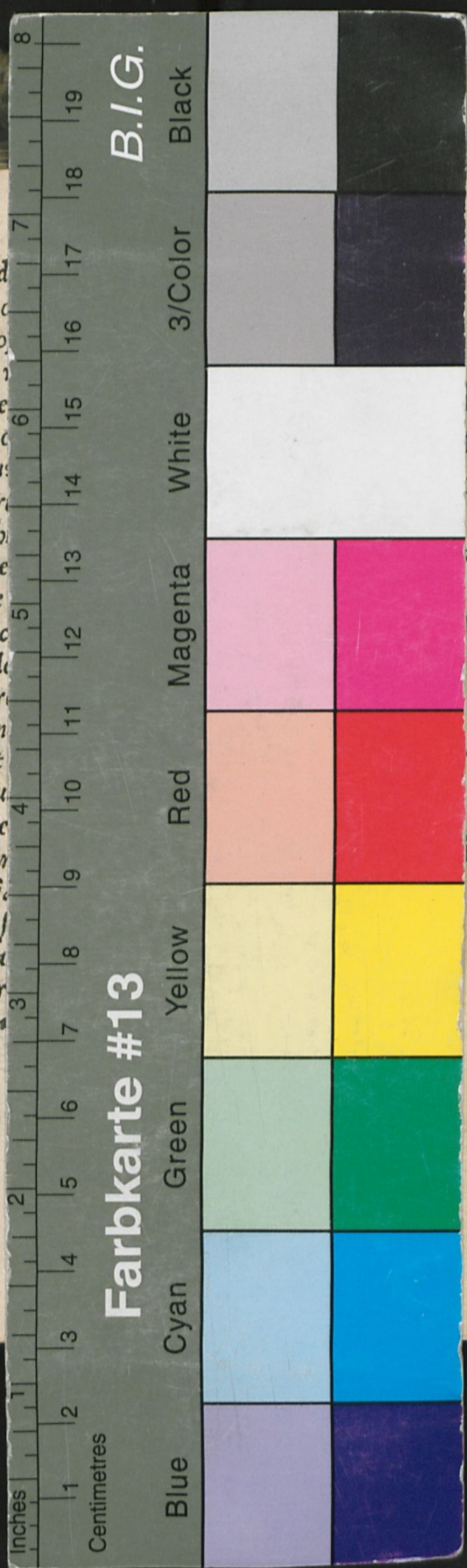
3

003 924 378

171 → 172

SCRIMINE
ET EVANGE-
fitiones, de quibus,
uante, disputa
Vir Nobilis
VENETVS PRVTENVS,
9. Septembris.
TEBERGÆ.
ina Iohannis Lufft.
1550.